

Trecută-i ora zorilor

Ionutz21

Tăcută-i ora zorilor și se aprind luminile în cer
Simt iar parfumul florilor scăldate-n apa ochilor de fier
Rănindu-mi iarăși tâmplele, pictate de al cerului cojoc,
Trăiesc o clipă tulbure și am în mine-o inimă de foc.

Eu port blestemul lupilor, dar care lup a plâns în plină zi,
Trăiesc cu grija anilor dar bătrânețea oare va veni?
Pe chip am riduri proaspete și caut să mă apăr de păcat,
Un trup devine limpede doar dacă sufletul s-a luminat.

Pe stradă ochii bălților stârnesc izvoare de tristeți prin noi.
Că suntem prada zeilor iar pasul nostru stă ascuns sub ploi.
Nu caut viață veșnică acolo unde glasul a secat,
Nici untdelemn de panică spre locul verde proaspăt și curat.

Trecută-i ora zorilor, luminile în cer vor dispărea
Simt iar parfumul florilor, dar care floare veșnic m-ar urma...
Din oglindirea trupului ne-om lepăda de poza de profil,
Vom fi doar prada lupului că viața-nseamnă suflet de copil!

Georgian Ionuț Zamfira 19.03.2021